15/04/2020

Μητρ. Ρεθύμνης: Να επανεκτιμήσουμε τη θέση μας στο σώμα της Εκκλησίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου

“Εορτάζομε εφέτος την αγία Ανάσταση με ένα τρόπο διαφορετικό, που μας ξενίζει, αλλά δεν μας αποξενώνει. Που μας ζητά μυστικά στις ψυχές μας να αισθανθούμε το βάθος του πατερικού εκείνου λόγου που αναφέρει ότι για το Χριστιανό που ζει τη ζωή της Εκκλησίας και πιστεύει στην Ανάσταση του Χριστού είναι Πάσχα κάθε ημέρα” αναφέρει στην εγκύκλιό του για το Πάσχα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κ. Ευγένιος και προσθέτει ότι “την Ανάσταση του Χριστού τη ζούμε κάθε φορά που γίνεται η δική μας προσωπική ανάσταση από τις πτώσεις και τις αδυναμίες μας”

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗΝ ΕΓΚΥΚΛΙΟ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΡΕΘΥΜΝΗΣ ΚΑΙ ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ κ. ΕΥΓΕΝΙΟΥ

Αγαπητά παιδιά και αδέλφια του Αναστάντος Χριστού,
αγαπητά παιδιά της Εκκλησίας της Αναστάσεως,
συνοδοιπόροι στο σταυροαναστάσιμο δρόμο της ζωής.

Με όλη μου την αγάπη σας απευθύνω τον αναστάσιμο χαιρετισμό· Χριστός Ανέστη! Το χαιρετισμό της Πίστης, της Ελπίδας, της Αγάπης, της Προσδοκίας, της Βεβαιότητας.

Και σας ασπάζομαι αναστάσιμα, με τον ασπασμό της ειρήνης που δεν είναι κίνηση σωματική που απαιτεί προσέγγιση, αλλά είναι στάση ζωής που απαιτεί την ανεκτικότητα και τη συγχωρητικότητα, την αγαπητική σχέση που διαλύει έχθρες, μίση, ιδιοτέλειες, συμφέροντα, ανάγκες, αποστάσεις, διαστάσεις, και που κάνει τα πάντα και τους πάντες ένα εν Χριστώ.

Εορτάζομε εφέτος την αγία Ανάσταση με ένα τρόπο διαφορετικό, που μας ξενίζει, αλλά δεν μας αποξενώνει. Που μας ζητά μυστικά στις ψυχές μας να αισθανθούμε το βάθος του πατερικού εκείνου λόγου που αναφέρει ότι για το Χριστιανό που ζει τη ζωή της Εκκλησίας και πιστεύει στην Ανάσταση του Χριστού είναι Πάσχα κάθε ημέρα. Οι πιστοί της Εκκλησίας άνθρωποι δεν περιμένομε το «Χριστός Ανέστη» για να ξαναθυμηθούμε για λίγο ότι κάποτε έγινε και αυτό το γεγονός. Την Ανάσταση του Χριστού τη ζούμε κάθε φορά που γίνεται η δική μας προσωπική ανάσταση από τις πτώσεις και τις αδυναμίες μας. Η ανάσταση για τα δικά μας μέτρα είναι η ουσιαστική μετάνοιά μας για όσα μας κλειδώνουν στο εγώ μας απομακρύνοντάς μας από το Θεό και τους αδελφούς μας. Τότε η Ανάστασή Του γίνεται και δική μας ανάσταση, αφού αποκτούμε τις προϋποθέσεις για να λάβομε αυτά που μας έδωσε «αναστάς εκ του τάφου», δηλαδή «την αιώνιον ζωήν και το μέγα έλεος».

Πόσο αληθινοί αποδεικνύονται στους καιρούς μας οι τόσο παραστατικοί λόγοι του μεγάλου συμπολίτη μας, του Παντελή Πρεβελάκη, του Ρεθύμνιου, που έγραψε κάποτε για την γενική εξαθλίωση της γης στο «Νέο Ερωτόκριτό» του, παρομοιαζοντάς την με «κρανίου τόπο» και τον άνθρωπο με τον ίδιο το Σταυρό:

«Σημείο στο χώμα γράφτηκε σαν του κρανίου τόπο,
άνθρωπος μοιάζει του Σταυρού, Σταυρός μοιάζει τ’ ανθρώπου».

Μόνη διέξοδος ο δρόμος που βάδισε πρώτος ο Θεάνθρωπος:

«Μες στο σκοτάδι όπου λαός κρίνεται και στενάζει,
θυσία σταυραναστάσιμη τον Άδη εξαγοράζει».

Αυτός ο δρόμος ανοίγεται για τον καθένα ως Οδός Μαρτυρίου, ως αγωνιστικό στάδιο, από το οποίο θα κριθεί η αθανασία του. Βλέποντας το Σταυρό του Χριστού και την Ανάστασή Του, προτρέπει τον εαυτό του ο άνθρωπος:

«Εμπρός εδώ ‘ν’ η σταύρωση και εδώ η ανάστασή μου,
εδώ έχει τόπο να κριθώ σαν άγιος της ερήμου».

Και προσεύχεται:

«Χριστέ, που τ’ Άγια Πάθη Σου τάχτηκα να γνωρίσω,
κάμε πάνω στα χνάρια Σου σκυφτός να περπατήσω»…
«Χριστέ μου, και να πήγαινα πα στα δικά Σου αχνάρια,
κι όχι σε φίλους, μα σ’ εχτρούς να νίβω τα ποδάρια».

Έτσι, με αυτό το ήθος, με αυτή την προοπτική, με αυτή την προσμονή και την καλή αγωνία, ας διέλθομε αυτήν τη δύσκολη περίοδο, κάνοντας βαθειά

αυτοκριτική, επανεκτιμώντας μορφές και στάσεις ζωής, επανεκτιμώντας κινήσεις, αλόγιστες ίσως, απέναντι στον εαυτό μας, το συνάνθρωπο, το περιβάλλον μας, τη φύση, τον Θεό μας τον Ίδιο. Επανεκτιμώντας τη θέση μας στο Σώμα της Εκκλησίας, αλλά και τη θέση της Εκκλησίας στη ζωή μας και στη ζωή του κόσμου. Και κάτι καλό θα προκύψει από όλα αυτά. Ξέρει ο Θεός. Αρκετά πιστέψαμε ότι τα ξέρομε όλα και κάποιοι ακόμη επιμένουν να το πιστεύουν. Και το χειρότερο, επιμένουν και να Τον υποκαθιστούν. Ω της ύβρεως! Ας έλθει το συντομώτερο η ανάσταση σε όλα αυτά που είναι βασική προϋπόθεση αληθινού συνεορτασμού της Αναστάσεως του Χριστού μας.

Με αυτές τις σκέψεις, αλλά και με πολύ πόνο ψυχής για όσα συμβαίνουν, αλλά και για τον τρόπο που τα αντιμετωπίζομε, συχνά όχι εκκλησιαστικό και πνευματικό, θέλω, ως Επίσκοπος και πνευματικός σας πατέρας, για μία φορά ακόμη, να σας παρακαλέσω να κάνομε όλοι μας υπομονή και προσευχή, να επιδείξομε φρόνηση και σύνεση, να κινούμαστε με σεβασμό και αγάπη στον αδελφό μας που πρέπει να τον προστατεύσομε όπως τον εαυτό μας. Αυτό είναι σταύρωση, αλλά και αυτό φέρνει την ανάσταση. Διπλή Τεσσαρακοστή εφέτος, διπλή Σταύρωση, αλλά έρχεται και διπλή Ανάσταση.

Ο Επίσκοπός Σας

† Ο Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου Ευγένιος

Από την Ιερά Μητρόπολη Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου